

[Asger Jensen.]

ca. 90 pct. Der er således bevaret en interesse for en økonomisk administration på det lokale område, men man slipper for et opkrævningssystem, som giver uforholdsmæssig store administrationsomkostninger. Man kan formodentlig i et udvalg se på, hvordan de private institutioners placering vil blive. Tanken har nok været, at der skulle ydes disse institutioner et rimeligt tilskud, men således, at der stadig ville være plads for et virkeområde for det private initiativ inden for disse institutioner.

Også den lille ændring til § 298 om rejsehjælp til personer under 25 år for at bringe unge tilbage til deres familie eller deres tidligere arbejde, uden at det kan få de sædvanlige konsekvenser for tilfælde, hvor der er ydet ulovlig rejsehjælp, kan vi tiltræde.

Jeg kan tilsige det konservative folkepartis velvillige medvirken til et arbejde i et udvalg angående det her fremsatte lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Dette lovforslag, som vedrører ændringer i forsorgsloven og derfor henhører under socialministeren, har en vis forbindelse med det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag om behandling af alkoholskadede. Den klientelundersøgelse, som der blev oplyst om i en af anstaltskommissionens betænkninger, har nemlig vist, at de $\frac{2}{3}$ af det mandlige klientel på anstalterne er drikfældige; der er forholdsvis få kvinder på anstalterne. I den udstrækning, det lykkes at få opfyldt formålet med det andet lovforslag, som senere kommer til behandling, vil der blive mindre tilgang til anstalterne af klientel af denne kategori. Jeg er enig i, at anstaltsanbringelse bør være den sidste udvej, at det forebyggende arbejde i socialforsorgen må være hovedpunktet, således som det er kommet til udtryk i det lovforslag, jeg lige nævnte, og i revalideringslovforslaget.

Meget står endnu tilbage i, at resocialiseringslinjen er gennemført i sociallovgivningen og socialkontorers og andre institutioners praksis. Det er efter min mening ikke tilfredsstillende at give nogen økonomisk hjælp til nødstedte, der kommer igen og igen og stadig glider ned ad bakke. Op-

gaven må være i så vid udstrækning som muligt at søge at bringe mennesker på ret køl, så de helt eller delvis kan klare sig selv. Flere socialkontorer har her været eksempler til efterfølgelse ved at søge denne linje i arbejdet udviklet bl. a. ved ansættelse af sociallæge og personale, som var i stand til at vejlede. I denne forbindelse vil jeg pege på betydningen af et stadig øget samarbejde mellem de forskellige hjælpende organer.

Anstaltsklientelet har i antal været i tilbagegang som allerede nævnt, og det er i dag ikke stort. Det er glædeligt, for så vidt årsagen ikke er den, at man på grund af anstaltternes indretning og behandlingsmetode har kviet sig ved at anbringe personer dér. Men hvorom alting er, kan vi ikke undvære anstalter.

Jeg deler det ærede medlem hr. Fogeds opfattelse, når han fremhævede, hvor fortrinligt et arbejde mange hjælpeinstitutioner gør på dette område, og vil særlig fæste mig ved Koføeds Skole. Jeg er klar over, at på den skole bliver der gjort en mægtig indsats, så at mange får hjælp og derved undgår senere at komme på anstalt. Men hvorom alting er, må vi alligevel have anstalterne. Jeg ville være glad, hvis vi kunne finde et bedre navn, og en vis modernisering, menneskeliggørelse og rationalisering af anstalterne, som de er i dag, må man gennemføre, for at de kan blive tidssvarende; det er det, det foreliggende lovforslag sigter på. Det gælder indretning såvel som behandling.

Jeg kan give tilslutning til lovforslagets idé. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men vil fremhæve betydningen af ansættelse af forsorgsmedarbejdere og betydningen af udvidet adgang til lægelig behandling og psykiatrisk behandling, og ligeså vil jeg fremhæve de udvidede beskæftigelsesmuligheder, oprettelsen af værksteder o. lign. Når jeg fremhæver betydningen af disse ting, gør jeg det, selv om jeg tror, at resocialisering kun i undtagelsestilfælde vil kunne lykkes på dette område. Sådan skal det i og for sig også være: disse mennesker skal ikke henvises til anstalter, hvis der er andre udveje. Men jeg mener alligevel, der må være mulighed for, at enkelte kan reddes herigennem, og derfor kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.